

at der maatte være en Forening mellem Universitetsbibliotheket og det kongelige Bibliothek og en nøiere Forening end netop kun en Samvirkelse mellem begge Foreningers Bestyrelse. Vi have tænkt os, at Kongens Bibliothek ligesom kunde henlægges under den samme Bestyrelse, hvorunder Universitetsbibliotheket er henlagt, og naar een Bestyrelse havde begge Bibliothekers Localer, Bogmasser og øvrige Apparater, der findes begge Steder, saa maatte Kjøbenhavns Universitet og Kjøbenhavn i det Hele have en Rigdom af Bibliotheker og Bibliotheksfager, som var ualmindelig, saaledes som det findes anthydet i Betænkningen. Derfor er det, at vi ikke kunne gaae ind paa Forslaget og ikke kunne tilraade Thinget at bevilge en saa betydelig Udgift.

Schiern: De ærede Medlemmer af Finantsudvalget, der nys have havt Ordet, den ærede Ordfører nemlig og det ærede Medlem, der nu talte for Mindretallet, have allerede omtalt den Betænkning, som af den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet er bleven meddeelt Folkethinget, forfattet af de nuværende Overbibliothekarer ved det store Kgl. Bibliothek og ved Universitetsbibliotheket i Forbindelse med en tidligere Overbibliothekar ved det sidste Bibliothek. Denne Betænkning kan tjene til at belyse, baade hvad der nys blev anført fra Mindretallets Side, og tillige forskellige Pittringer, som efter den samme Tankegang bleve fremførte under Finantslovens første Behandling, navnlig i et af de Foredrag, der bleve holdte af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som blandt Andet allerede dengang udtrykte sig saaledes: „Der er et Middel til at indskrænke saavel Bygningen som Forsyningen af Universitetsbibliotheket; det er et Middel, som jeg har anbefalet tidligere — og det er at henlægge Bøgerne til Kongens Bibliothek“. Hvad der kan siges imod en saadan Henlæggelse, vil i den nævnte Betænkning findes gjennemgaaet med Nøiagtighed og stor Udsørlighed, maaskee endog med for stor Udsørlighed, forsaavidt enkelte Puncter, der ikke direct synes at vedkomme Sagen, ogsaa deri ere medtagne. Jeg skal ikke her, hverken i den ene

eller i den anden Form, gjentage disse Grunde. Derimod vil jeg dvæle ved et Hensyn, som i denne Betænkning ikke findes gjort gjældende saaledes, som det dog fortjener at fremhæves.

Dette Hensyn er Bigtigheden af, at man siktrer sig imod, at de nationale Statte, som ere komne i Arv fra Fortiden, ikke ved et eller andet Uheld, ikke ved nogen isoleret Ulykke skulde udsættes for at forgaae. Man har for Kongens Bibliotheks Vedkommende nyligen havt Leilighed til at see, hvor let en saadan Ulykke kan møde, og Fortiden advarer om det Samme. Da en Bygning, der ligger saa Skridt herfra, da Proviantgaarden brændte i Aaret 1719 og ligeledes under Ildbranden i Kjøbenhavn i Aaret 1766, svævede Kongens Bibliothek allerede i øiensynlig Fare; det Samme var Tilfældet, da det Slot, hvori Folkethinget nu sidder, brændte i Aaret 1794, fortærende ikke blot det hele Bibliothek, der særligt tilhørte Christian den VII, og det Bibliothek, der tilhørte den daværende Prinds Christian, senere Kong Christian den VIII, men ogsaa den hele Wandalske Samling, den største, eller i alt Fald med Undtagelse af den hjemstjernste den største, Samling af dansk Literatur, der har været. Jeg tillader mig at fremhæve dette som Noget, der efter min Formening maa tale imod enhver Henlæggelse af Universitetsbibliotheket til Kongens Bibliothek, om hvilket sidste jeg i Forbigaaende her ikke vil undlade at anmærke, at denne offentlige Stiftelse er den eneste af nogen Betydning her i Hovedstaden, der, udenfor Bibliothekstiden, savner ethvert stadigt Tilsyn, og saaledes navnlig ved Natte-tid; i denne Henseende danner den en Mod-sætning til alle andre offentlige Instituter i Kjøbenhavn, saasom Rosenborg, Museerne, Banken, Ministerierne o. s. f. Den samme Advarsel, som det altsaa forekommer mig Fortiden har givet med Hensyn til Kongens Bibliothek, bliver maaskee endnu mere levendesgjort, naar man seer hen til Universitetsbibliotheket, thi i det forrige Aarhundrede var det ogsaa Tilfældet under den store Brand, der hjemsogte Hovedstaden under Frederik den IV, at Universitetsbibliotheket brændte fuldstændigt, saa fuldstændigt, at der ikke blev et eneste